

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 18 marca 2025 r.

D/PI.UH.8361.92.2024

Karolina Majewska
Gen. Władysława Sikorskiego nr 44 lok. 10
64-980 Trzcianka

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 3, art. 40b ust. 1 pkt 1 i art. 40b ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Karolinie Majewskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Karolina Majewska, ul. Grottgera nr 6, 64-980 Trzcianka, NIP: 7632097345, karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 3 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 3 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu Delegatura w Pile, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 26 sierpnia

2024 r. nr D/PI.UH.8361.92.2024, przeprowadzili w dniach od 27 sierpnia do 4 września 2024 r., kontrolę w restauracji Calabria Due, gen. Władysława Sikorskiego nr 90, 64-980 Trzcianka, prowadzonej przez przedsiębiorcę Karolinę Majewską, działającą pod firmą: Karolina Majewska, ul. Grottgera nr 6, 64-980 Trzcianka, NIP: 7632097345.

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę gastronomiczną, w której oferowane są potrawy i napoje pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego m.in. z art. 3b ust. 3 ustawy, tj. zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

W toku czynności kontrolnych, zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli, w ramach zakupu kontrolnego zamówiono danie na wynos, które zostało zapakowane do opakowania wykonanego z tworzywa sztucznego, tj. pojemnik do zgrzewu A-50 T1. Dla przedmiotowego opakowania przedsiębiorca przedłożył w toku kontroli świadectwo dla produktów wielokrotnego użytku z dnia 30 listopada 2023 r. oraz deklarację zgodności z dnia 29 listopada 2024 r. dot. pojemnika do zgrzewu Master S250/S252/S253 /T1;T2;T3/ Colt, stwierdzające, że dane opakowanie jest uważane za „wielokrotnego użytku”. Dodatkowo ustalono, że przedsiębiorca posiadał na stanie kontrolowanej placówki i oferował w lokalu kubki papierowe oraz sztucce wykonane z materiałów biodegradowalnych. Podczas kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca nie informuje konsumentów, że oferowane pojemniki na jedzenie wykonane z tworzywa sztucznego można powtórnie wykorzystać. Strona nie przekazywała informacji ustnej zamawiającemu oraz nie uwidoczniła w żadnym widocznym miejscu sprzedaży informacji o możliwości ponownego wykorzystania opakowania, co w rezultacie prowadziło do jego użytkowania niezgodnie z przeznaczeniem. Stwierdzono również, że przedsiębiorca nie zapewnia odpowiedniego systemu ich zwrotu, gdyż nie informował o warunkach zwrotu zakupionego opakowania oraz nie przedłożył w toku kontroli dokumentów potwierdzających wdrożenie takiego systemu w restauracji. Należy podkreślić, że kubki papierowe oraz sztucce z tworzyw biodegradowalnych są opakowaniami alternatywnymi, jednakże kubki papierowe nie są odpowiednie do pakowania dań obiadowych na wynos, które oferuje w lokalu przedsiębiorca, ponieważ nie spełniają wymagań funkcjonalnych w tym zakresie.

Niezapewnienie dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust. 3 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku”*.

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust 1 - 3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229).

Jak wynika z art. 40a pkt 3 ustawy: *„Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku”*.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 1 ustawy administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a pkt 1-6 - od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku określonego w art. 3b ust. 3 ustawy.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 24 stycznia 2025 r. zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przestanków wymiaru kary uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację art. 10 § 1 Kpa. Korespondencja, pomimo dwukrotnego awizowania przez operatora pocztowego, nie została odebrana. Pismo zostało zatem uznane za doręczone przedsiębiorcy w trybie art. 44 § 4 Kpa. W konsekwencji, strona nie skorzystała również z przysługującego jej uprawnienia czynnego udziału w postępowaniu.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy, *„Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu”*.

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącej do strony restauracji prowadzono sprzedaż potraw - dań obiadowych na wynos w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, będących opakowaniami. Przedsiębiorca nie zapewnił opakowań alternatywnych odpowiednich do pakowania dań obiadowych na wynos, które oferuje w lokalu. Posiadał natomiast i oferował w lokalu kubki papierowe oraz sztuczki wykonane z materiałów biodegradowalnych, które jednak nie są odpowiednie do pakowania dań obiadowych na wynos. Jednocześnie przedsiębiorca nie informował konsumentów, że oferowane pojemniki na jedzenie wykonane z tworzywa sztucznego można powtórnie wykorzystać. Brak przekazania konsumentom informacji na temat stosowanych opakowań, w szczególności ich rodzaju i możliwości ponownego użycia, skutkuje ograniczeniem świadomości ekologicznej konsumentów oraz uniemożliwia im podejmowanie świadomych decyzji wspierających ochronę środowiska. W rezultacie brak jasnych i przejrzystych informacji w tym zakresie mógł prowadzić do niewłaściwego postępowania konsumentów z odpadami, na przykład poprzez nieprawidłową segregację lub uznawanie opakowań wielokrotnego użytku za jednorazowe. Działanie to pozostaje w sprzeczności z ideą ograniczania ilości odpadów oraz promowania zrównoważonych praktyk konsumpcyjnych, które są kluczowe dla ochrony środowiska naturalnego. Strona tym samym dopuściła się działania niezgodnego z obowiązującymi przepisami prawa. Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znać i stosować aktualnie obowiązujące przepisy prawa. Strona powinna była dolożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z prawem.

Odnosząc się do okresu naruszenia, organ wskazuje, iż przepis art. 3b ust 3 ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r. Strona zatem miała co najmniej pół roku na zapoznanie się i wdrożenie obowiązujących przepisów prawa. Co więcej, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze jej przeprowadzenia, w którym wskazano jej zakres przedmiotowy. Mimo to, strona zaprzestała naruszeń dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kar pieniężnych w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 1.000,00 zł z tytułu niezapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.

5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.